

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 9. siječnja 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/18-1/367, URBROJ: 401-01/03-18-15 od 27. rujna 2018.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka URBROJ: I-399/18, KLASA: 06-03-E-80-16 od 10. travnja 2018. kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informaciji o stanju prihvatljivih depozita o pojedinim kreditnim institucijama na dan 31. prosinca 2017.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je podnio zahtjev za pravo na pristup informacijama kojim traži podatak o stanju ukupnih depozita te prihvatljivih depozita po svim pojedinim kreditnim institucijama na dan 31. prosinca 2016. s kojima raspolaže prvostupanjsko tijelo, a ako nema tog podatka zatražio je dostavu preslika ili skeniranih ili u elektroničkom obliku svih izvješća o stanju ukupnih i osiguranih depozita za obračun premije dobivenih od svih kreditnih institucija na dan 31. prosinca 2016. kako bi sam mogao izraditi traženu informaciju. Prvostupanjsko javnopravno tijelo uskratilo je informaciju pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15. , dalje: ZPPI). Tužitelj se poziva na odredbu članka 16. stavka 3. ZPPI-a i smatra da se tražena informacija odnosi na potrošnju javnih sredstava, zbog čega nije bilo potrebno provoditi test razmjernosti i javnog interesa. Navodi odredbu članka 156. stavka 4. Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, broj 159/13., 19/15., 102/15. i 15/18.) sukladno kojem se odavanjem povjerljivih podataka ne smatra odavanje podataka u agregiranom obliku iz kojih nije moguće utvrditi osobne ili poslovne podatke o klijentu, pa zaključuje da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo jer informacija o stanju ukupnih depozita te prihvatljivih depozita po svim pojedinim kreditnim institucijama na dan 31. prosinca 2017. predstavlja podatak u agregiranom obliku. Smatra da je tuženik povrijedio odredbe članka 30., članka 51. i članka 52. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne

novine, broj 47/09., dalje: ZUP), jer je tužitelj trebao sudjelovati u ispitnom postupku. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u svemu kod razloga osporenog rješenja te ističe kako se tužitelj uopće ne osvrće na navod tuženika da je informacija o ukupnim depozitima po svim pojedinim kreditnim institucijama javno dostupna, odnosno objavljena na mrežnim stranicama kreditnih institucija. U odnosu na stanje prihvatljivih depozita po svim pojedinim kreditnim institucijama na dan 31. prosinca 2017. odnosno dostavu izvješća o stanju ukupnih i osiguranih depozita za obračun premije dobivenih od svih kreditnih institucija na dan 31. prosinca 2017., ostaje pri navodima iz osporenog rješenja te smatra da je prvostupanjsko tijelo zahtjev osnovano odbilo. Smatra neutemeljenim pozivanje tužitelja na odredbu članka 16. stavka 3. ZPPI-a, jer tužitelj nije dokazao na koji bi način tražene informacije bile u korelaciji s potrošnjom javnih sredstava. Tužitelj je očito previdio navod iz osporenog rješenja da prvostupanjsko tijelo ne posjeduje informaciju o stanju prihvatljivih depozita po svim pojedinim kreditnim institucijama na dan 31. prosinca 2017., već bi istu trebalo izraditi. Ukazuje da svaka pojedina kreditna institucija dostavlja mjesečno izvješće o stanju ukupnih i osiguranih depozita za obračun premije, dok izvješća o stanju ukupnih i osiguranih depozita za obračun premije predstavljaju bankovnu tajnu i te je podatke tijelo javne vlasti dužno čuvati na temelju Zakona o osiguranju depozita (Narodne novine, broj 82/15.). Smatra neosnovanim prigovor da su povrijeđene odredbe upravnog postupka, jer u ovom postupku stranka ne brani svoj interes za dobivanje tražene informacije, već pruža argumentaciju zašto bi informacija trebala biti dostupna javnosti. Osim toga smatra da bi se u konkretnom slučaju sudjelovanje stranke u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku protivilo načelu učinkovitosti i ekonomičnosti postupka. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

U očitovanju na navode odgovora na tužbu tužitelj smatra da izvješća o stanju ukupnih i osiguranih depozita za obračun premije ne predstavljaju podatke koje je prvostupanjsko javnopravno tijelo saznalo u izvršavanju svojih ovlaštenja i obveza. Ističe da ako u fondu za osiguranje štednih uloga ne bi bilo dovoljno sredstava, sredstva bi se prikupila zaduživanjem kod državnog proračuna pa se tražena informacija može dovesti u vezu s potencijalnim utroškom sredstava državnog proračuna. Sustav osiguranja depozita predstavlja javni sustav osiguranja poduzetničke djelatnosti prikupljanja depozita od javnosti, a tražene informacije mogle bi biti od utjecaja na odabir kreditnih institucija pa je taj podatak u javnom interesu. Zaključuje da u konkretnom slučaju prevladava javni interes za pristup informaciji, čak i da je informacija zaštićena tajnom.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

Pobijanim rješenjem tuženik je odbio žalbu tužitelja protiv prvostupanjskog rješenja kojim je odbijen njegov zahtjev za pristup informaciji o stanju prihvatljivih depozita po pojedinim kreditnim institucijama na dan 31. prosinca 2017. Žalba je odbijena uz obrazloženje da su službene osobe tuženika izvršile uvid informacije koje posjeduje prvostupanjsko javnopravno tijelo te je utvrđeno da informacija u odnosu na koju je zahtjev odbijen ne postoji na godišnjoj razini, nego bi ju trebalo izraditi. Dalje je utvrđeno kako postoje samo mjesečna izvješća koja kreditne institucije dostavljaju prvostupanjskom javnopravnom tijelu. Ova utvrđenja tužitelj u tužbi ni ne osporava.

Kako se prema dosljednoj upravnosudskoj praksi informacijom u smislu odredbe članka 5. točke 3. ZPPI-a ne smatra informacija koju bi tek trebalo izraditi, Sud ne nalazi

nezakonitosti pobijanog rješenja u odnosu na informaciju o stanju prihvatljivih depozita po pojedinim kreditnim institucijama na godišnjoj razini.

U odnosu na mjesečna izvješća koja kreditne institucije dostavljaju prvostupanjskom javnopravnom tijelu i koja su prema utvrđenjima javnopravnih tijela bankovna tajna, Sud nalazi da je tuženik u konkretnom slučaju pravilno provodeći test razmjernosti i javnog interesa (sukladno odredbama članka 25. stavka 5. i članka 16. stavka 2. u vezi s odredbom članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a), ocijenio da ne prevladava javni interes zbog kojeg bi informacije trebalo učiniti dostupnima. Tužbenim prigovorima tužitelj nije doveo u sumnju ocjenu da se radi o podacima kreditnih institucija otkrivanjem kojih bi prema ocjeni tuženika mogle nastupiti štetne posljedice za njihove gospodarske interese te o podacima pravnih osoba koje, kako to navodi prvostupanjsko tijelo, ni ne podliježu odredbama ZPPI-a.

Odredba članka 16. stavka 3. ZPPI-a, na koju se tužitelj poziva, nije od utjecaja na ocjenu zakonitosti pobijanog rješenja, jer se ne radi o informaciji koja se odnosi na raspolaganje javnim sredstvima.

Sud ne nalazi da su u konkretnom slučaju povrijeđene odredbe ZUP-a o provođenju ispitnog postupka, jer se u ovoj upravnoj stvari radi o utvrđivanju dostupnosti informacija s aspekta javnog interesa, a ne pojedinačnog interesa tužitelja. Pri tome Sud ističe da pogrešno tuženik u obrazloženju pobijanog rješenja zaključuje da su uvjeti za provođenje ispitnog postupka kumulativno propisani odredbom članka 51. ZUP-a. Tom odredbom propisane su situacije u kojima se obvezno provodi ispitni postupak, ali tako da se radi alternativno propisanim situacijama pa je u slučaju postojanja samo jedne od njih potrebno provesti ispitni postupak.

Sud još smatra potrebnim istaknuti da su u odnosu na zahtjev za pristup informaciji o stanju ukupnih depozita prvostupanjsko javnopravno tijelo i tuženik naveli da je ta informacija dostupna na mrežnim stranicama kreditnih institucija pa se u takvoj situaciji, na temelju odredbe članka 23. stavka 1. točke 3. ZPPI-a, ni ne donosi rješenje o zahtjevu za pravo na pristup informacijama.

Slijedom izloženog prigovorima iznesenim u tužbi tužitelj nije doveo u sumnju zakonitost osporenog rješenja pa je Sud na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a presudio kao u izreci.

U Zagrebu 9. siječnja 2019.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.